

شماره چاپ ۱۳۹۳

شماره ثبت ۵۶۰

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره نهم - سال سوم

تاریخ چاپ ۱۳۹۴/۲/۱۳

یک شوری

لایحه موافقتنامه انتقال محکومان به حبس
بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قبرس

کمیسیونهای ارجاعی

قضائی و حقوقی

اصلی

امنیت ملی و سیاست خارجی

فرعی

معاونت قوانین

اداره کل تدوین قوانین

باسمه تعالی

شماره: ۵۱۴۴۵/۲۵۰۱

تاریخ: ۱۳۹۴/۱/۱۷

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه «موافقتنامه انتقال محکومان به حبس بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قبرس» که به پیشنهاد وزارت دادگستری در جلسه مورخ ۱۳۹۳/۱۲/۱۰ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می شود.

حسن روحانی

رئیس جمهور

مقدمه (دلایل توجیهی):

نظر به لزوم استقرار روشمند همکاری‌های قضائی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قبرس و با توجه به آثار مثبت ناشی از اتخاذ تدابیر و ایجاد بسترهای مناسب قانونی برای اتباع دو دولت و در راستای زمینه‌سازی برای گسترش مناسبات دو کشور و ارتقای سطح همکاری دوجانبه و تحکیم مناسبات میان آنها، لایحه زیر برای طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

عنوان لایحه:

موافقتنامه انتقال محکومان به حبس

بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قبرس

ماده واحده - موافقتنامه انتقال محکومان به حبس بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قبرس مشتمل بر یک مقدمه و بیست ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

رئیس جمهور

وزیر دادگستری

وزیر امور خارجه

موافقتنامه انتقال محکومان به حبس بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قبرس

مقدمه

جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قبرس که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند، نظر به علاقه متقابلی که به تحکیم همکاری مؤثر در زمینه انتقال محکومان بر پایه اصول حاکمیت ملی و بازپروری اجتماعی محکومان دارند، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

معانی اصطلاحات مورد استفاده در این موافقتنامه، به شرح زیر است:

۱- «دولت صادرکننده حکم» به معنای دولتی است که دادگاههای آن، فرد مورد انتقال یا منتقل شده را به حبس یا دیگر مجازات‌های سالب آزادی محکوم نموده‌اند.

۲- «دولت اجراءکننده حکم» به معنای دولتی است که حکم حبس یا مجازات سالب آزادی را که درباره فرد دارای تابعیت آن صادر شده، در قلمرو خود اجراء می‌کند.

۳- «محکوم» به معنی کسی است که به موجب حکم صادرشده توسط دادگاههای یکی از طرفهای متعاقد به علت ارتکاب جرم، به مجازات حبس یا سالب آزادی محکوم شده باشد.

۴- «مراجع صلاحیتدار هر یک از طرفهای متعاقد» دستگاههایی هستند که طبق قوانین خود در امر انتقال محکومان به هر نحو دخالت دارند.

ماده ۲- دامنه شمول موافقتنامه

هر کدام از طرفهای متعاقد طبق مفاد این موافقتنامه، افرادی را که در قلمرو دولت صادرکننده حکم به مجازات حبس محکوم گردیده‌اند، به منظور تحمل بقیه مجازات اعمال شده به دولت اجراءکننده حکم منتقل خواهند کرد.

ماده ۳- شرایط انتقال

۱- محکوم فقط تحت شرایط زیر می‌تواند منتقل شود:

الف) اگر محکوم دارای تابعیت دولت اجراءکننده حکم باشد؛

ب) اگر حکم صادره طبق قانون دولت صادرکننده حکم، قطعی و لازم‌الاجراء باشد؛

پ) اگر مدت باقی مانده مجازات که در حکم ذکر گردیده، شش ماه یا بیشتر باشد؛

ت) اگر محکوم، به انتقال خود رضایت داده یا با در نظر گرفتن وضعیت جسمانی و روانی او، نماینده قانونی وی یا یکی از طرفهای متعاقد، انتقال او را درخواست کرده باشد؛

ث) اگر فعلی که درباره آن حکم صادر شده است، طبق قوانین دولت اجراءکننده حکم، جرم محسوب شود؛

ج) اگر هر دو دولت صادرکننده و اجراءکننده حکم، با انتقال محکوم موافقت نمایند.

۲- در موارد استثنائی طرفهای متعاقد می‌توانند نسبت به انتقال محکومانی که مدت باقیمانده مجازات آنان کمتر از شش ماه باشد، توافق نمایند.

ماده ۴- اطلاعات راجع به اجراء

۱- دولت اجراءکننده حکم در مورد اجرای حکم، اطلاعات زیر را در اختیار دولت صادرکننده حکم قرار خواهد داد:

الف) اگر محکوم پیش از اتمام مجازات در قلمرو دولت اجراءکننده حکم، از بازداشت متواری شود؛

ب) اگر دولت صادرکننده حکم گزارش خاصی را در مورد محکوم درخواست کند؛

پ) زمانی که اجرای حکم را پایان یافته تلقی می‌نماید.

۲- دولت صادرکننده حکم، اقدامات به عمل آمده یا تصمیم‌های اتخاذشده توسط خود یا دولت اجراءکننده حکم به موجب این موافقتنامه و نیز تصمیم‌های اتخاذشده در مورد درخواست انتقال توسط هر یک از دو دولت را به‌طور کتبی به محکوم اعلام خواهد کرد.

ماده ۵- مبادله اطلاعات

طرفهای متعاقد به صورت سالانه یا حسب درخواست، اطلاعات راجع به محکومانی را که اتباع یکدیگر هستند، مبادله خواهند کرد.

ماده ۶- درخواست انتقال

در صورت درخواست انتقال، دولت صادرکننده حکم، اسناد و اطلاعات زیر را برای دولت اجراءکننده حکم ارسال خواهد نمود، مگر آنکه طرفهای متعاقد به نحو دیگری توافق کنند:

الف) مشخصات محکوم از جمله نام، نام خانوادگی، نام پدر، تاریخ و محل تولد؛

ب) اسناد تابعیت محکوم چنانچه وجود داشته باشد؛

پ) متون قانونی که مستند صدور حکم محکومیت قرار گرفته است؛

ت) درخواست محکوم یا نماینده قانونی او برای انتقال طبق جزء «ت» بند

«۱» ماده (۳)؛

ث) رونوشت حکم محکومیت و چنانچه قابلیت اجراء داشته باشد، تصمیم

مراجع صلاحیتدار درخصوص اعتبار قانونی حکم؛

ج) گواهی دولت صادرکننده حکم مبنی بر میزان محکومیت تحمل شده،

مدت بازداشت قبل از محاکمه و عفو، بخشودگی یا تخفیف و نیز مدت

باقی مانده مجازات؛

چ) گواهی پزشکی راجع به وضعیت جسمانی و روانی محکوم

ماده ۷- اسناد مؤید

دولت اجراءکننده حکم در صورت درخواست دولت صادرکننده حکم، اسناد

زیر را در اختیار آن قرار خواهد داد:

الف) سند یا گواهی دال بر اینکه محکوم تبعه دولت اجراءکننده حکم

می باشد.

ب) نسخه ای از قانون دولت اجراءکننده حکم که به موجب آن فعل یا ترک

فعل منجر به محکومیت در دولت اجراءکننده حکم، جرم تلقی می گردد.

ماده ۸- بررسی رضایت به انتقال

۱- دولت صادرکننده حکم اطمینان حاصل خواهد نمود که رضایت موضوع جزء «ت» بند «۱» ماده (۳) آزادانه، داوطلبانه و با آگاهی کامل از پیامدهای آن اعلام شده باشد.

۲- دولت اجراءکننده حکم می‌تواند، از طریق مقامهای کنسولی خود یا دیگر مقام رسمی مورد توافق، از رضایت محکوم که توسط دولت صادرکننده حکم اعلام شده است اطمینان حاصل نماید.

ماده ۹- پاسخ به درخواست انتقال

طرف متعاقد درخواست‌شونده ظرف مدت یک ماه از تاریخ وصول اسناد موضوع ماده (۷) این موافقتنامه، نسبت به پذیرش یا رد درخواست انتقال، اتخاذ تصمیم خواهد کرد و نتیجه را حسب مورد به محکوم یا نماینده قانونی وی و دولت صادرکننده حکم به‌طور کتبی اعلام خواهد نمود.

ماده ۱۰- زمان، مکان و نحوه انتقال

طرفهای متعاقد در کمترین زمان ممکن، در مورد محل، تاریخ و شرایط انتقال محکوم توافق خواهند کرد.

ماده ۱۱- هزینه‌های انتقال

کلیه هزینه‌های مربوط به انتقال محکوم از زمانی که تحویل دولت اجراءکننده حکم می‌شود، بر عهده دولت اجراءکننده حکم خواهد بود.

ماده ۱۲- ترتیبات اجرای حکم پس از انتقال

۱- دولت اجراءکننده حکم موظف است:

الف) اجرای حکم محکومیت را بلافاصله به دستور مرجع صلاحیتدار خود ادامه دهد؛ یا

ب) طی فرآیندی قضائی یا اداری، حکم را به تصمیم صادره از مرجع صلاحیتدار خود تبدیل کند به نحوی که جایگزین مجازات وضع شده در دولت صادرکننده حکم، با مجازاتی شود که در قوانین دولت اجراءکننده حکم برای ارتکاب همان جرم به موجب این ماده پیش‌بینی شده است.

۲- دولت اجراءکننده حکم، در صورت درخواست موظف است پیش از انتقال محکوم، به دولت صادرکننده حکم اطلاع دهد که کدام یک از فرآیندهای مذکور را طی خواهد کرد.

۳- اجرای حکم تابع قوانین دولت اجراءکننده حکم خواهد بود و فقط آن دولت صلاحیت اتخاذ تمام تصمیم‌های مقتضی را دارا خواهد بود.

۴- چنانچه تداوم اجرای محکومیت مطرح باشد، دولت اجراءکننده حکم به ماهیت قانونی و مدت محکومیت به نحوی که توسط دولت صادرکننده حکم تعیین گردیده است، ملتزم خواهد بود.

۵- البته در مواردی که حکم صادره از نظر ماهیت یا مدت با قانون دولت اجراءکننده حکم مغایر باشد یا چنانچه قانون آن ایجاب نماید، آن دولت می‌تواند از طریق مرجع صلاحیتدار خود محکومیت را با مجازات یا اقداماتی که طبق قوانین آن برای جرم مشابه مقرر گردیده است، تطبیق دهد.

۶- در صورتی که تبدیل محکومیت مطرح باشد، دولت اجراءکننده حکم آیین دادرسی خود را اعمال خواهد کرد. در هنگام تبدیل محکومیت مرجع صلاحیتدار موظف است:

الف) به یافته‌های راجع به حقایق به نحوی که صراحتاً یا تلویحاً از حکم صادرشده در دولت صادرکننده حکم استنباط می‌شود، ملتزم باشد؛
ب) مجازات سالب آزادی را به مجازات مالی تبدیل نکند؛
پ) کل دوره مجازات سالب آزادی را که محکوم تحمل کرده است، کسر نماید؛

ت) مجازات صادره علیه محکوم را تشدید نکند و ملتزم به رعایت حداقل‌هایی نباشد که قانون دولت اجراءکننده حکم ممکن است برای جرم یا جرائم ارتكابی مقرر نموده است.

۷- چنانچه روند تبدیل حکم پس از انتقال محکوم انجام شود، دولت اجراءکننده حکم باید محکوم را در بازداشت نگه دارد یا به هر نحو دیگر تا پایان فرآیند رسیدگی، حضور وی را در قلمرو خود تضمین نماید.

ماده ۱۳- عفو، بخشودگی و تخفیف

هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند مجازات مقرر برای محکوم را طبق قوانین داخلی خود مورد عفو، بخشودگی و تخفیف قرار دهد.

ماده ۱۴- تجدیدنظر در حکم

فقط دولت صادرکننده حکم حق تجدیدنظر نسبت به حکم فرد موضوع انتقال را دارد.

ماده ۱۵- عبور از دولت ثالث

هر یک از طرفهای متعاقد در صورت درخواست طرف متعاقد دیگر در مورد عبور محکوم از قلمرو خود به مقصد دولت ثالث یا از دولت ثالث به

مقصد طرف متعاقد دیگر براساس توافق بین طرف متعاقد دیگر و دولت ثالث مساعدت لازم را به عمل خواهد آورد.

ماده ۱۶- عطف به ماسبق شدن

مفاد این موافقتنامه نسبت به احکام صادره از دادگاههای هر یک از طرفهای متعاقد که قبل از لازم الاجراء شدن آن صادر شده نیز اعمال خواهد شد.

ماده ۱۷- مجاری ارتباطی

هرگونه ارتباط میان طرفهای متعاقد در مورد انتقال محکومان، از طریق وزارت دادگستری جمهوری اسلامی ایران از یک طرف و وزارت دادگستری و نظم عمومی جمهوری قبرس از طرف دیگر، از طریق مجاری دیپلماتیک خواهد بود.

ماده ۱۸- حل و فصل اختلافها

هرگونه اختلاف در تفسیر و اجرای این موافقتنامه توسط مراجع صلاحیتدار طرفهای متعاقد از طریق مذاکره مستقیم یا مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۹- اصلاحات

این موافقتنامه می تواند با توافق کتبی دوجانبه طرفهای متعاقد اصلاح شود. چنین اصلاحاتی وفق قوانین طرفهای متعاقد لازم الاجراء خواهد شد.

ماده ۲۰- اعتبار موافقتنامه

این موافقتنامه به مدت پنج سال از تاریخ آخرین اعلام هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه تمام اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود دربارہ لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است به

اجراء گذارده خواهد شد. پس از پايان مدت مذکور، اين موافقتنامه به طور خودكار براي دوره‌هاي يكساله تمديد خواهد شد مگر اينكه يكي از طرفهاي متعاقد شش ماه قبل از خاتمه دوره مربوط، قصد خود را مبني بر فسخ آن كتباً به اطلاع طرف متعاقد ديگر برساند.

انقضاء يا اختتام مدت اعتبار اين موافقتنامه نسبت به درخواست‌هاي انتقالی كه در زمان اعتبار آن انجام گرفته است، تأثيري نخواهد داشت.

اين موافقتنامه در يك مقدمه و بيست ماده در شهر نيكوزيا در تاريخ سي ام آبان ماه ۱۳۹۳ هجري شمسي برابر با بيست و يكم نوامبر ۲۰۱۴ ميلادي در دو نسخه به زبانهاي فارسي، يوناني و انگليسي تنظيم گرديد كه تمامی اين متون از اعتبار يكسان برخوردار مي باشند.

در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسير متون اين موافقتنامه، متن انگليسي ملاك قرار خواهد گرفت.

از طرف جمهوري قبرس

يوناس نيكولاو

وزير دادگستري و نظم عمومي

از طرف جمهوري اسلامي ايران

مصطفي پورمحمدي

وزير دادگستري

هیأت‌رئسه محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً، در اجرای آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی و ماده (۴)

قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر معاونت قوانین

در مورد لایحه موافقتنامه انتقال محکومان به حبس بین جمهوری اسلامی ایران و

جمهوری قبرس تقدیم می‌گردد.

معاون قوانین

نظر اداره کل تدوین قوانین

معاون محترم قوانین

احتراماً در اجرای بندهای (۲) و (۴) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر این اداره کل به شرح زیر تقدیم می‌گردد:

۱- سابقه تقدیم:

ماده ۱۳۴ - قبلاً تقدیم نگردیده است

- قبلاً در جلسه علنی شماره مورخ تقدیم و در تاریخ در مجلس / کمیسیون (موضوع اصل ۸۵ قانون اساسی) رد شده و اینک:

با تغییر اساسی با تفاضی کتبی ۵۰ نفر از نمایندگان (مشروط به تصویب مجلس)

بیش از انقضاء شش ماه بدون تغییر اساسی

با انقضاء شش ماه با تفاضی کتبی کمتر از ۵۰ نفر از نمایندگان

مجدداً قابل پیشنهاد به مجلس می‌باشد.

نمی‌باشد.

۲- در اجرای بند (۲) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور: رعایت شده است. (با اعمال نظر کارشناسی)

در لایحه تقدیمی آیین نگارش قانونی و ویرایش ادبی رعایت شده است. (با نظر کارشناسی)

رعایت نشده است، دلایل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

۳- از نظر آیین نامه داخلی مجلس (شکلی):

الف- ماده ۱۳۱-

اول- موضوع و عنوان مشخص دارد ندارد

دوم- دلایل لزوم تهیه و پیشنهاد در مقدمه دارد ندارد

سوم- موادی متناسب با اصل موضوع و عنوان دارد ندارد

ب- ماده ۱۳۶- امضاء مقامات مسؤول را دارد ندارد

ج- ماده ۱۴۲- لایحه تقدیمی دارای یک موضوع است و پیشنهاد آن به عنوان ماده واحده مواد متعدد مواجه با ایراد نمی‌باشد. بیش از یک موضوع می‌باشد.

۴- در اجرای بند (۴) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵:
اول: از نظر قانون اساسی؛

لایحه تقدیمی با قانون اساسی بطور کلی مغایرت ندارد.

دارد. اصل / اصول مغایر و دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌گردد.

دوم: از نظر سیاست‌های کلی نظام و سند چشم‌انداز؛

لایحه تقدیمی با سیاست‌های کلی نظام و سند چشم‌انداز مغایرت ندارد.

دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

سوم: از نظر قانون برنامه؛

لایحه تقدیمی با قانون برنامه مغایرت ندارد.

دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

چهارم: از نظر آیین‌نامه داخلی مجلس (ماهوی)؛

الف- لایحه تقدیمی با قانون آیین‌نامه داخلی مجلس مغایرت ندارد.

دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

ب- ماده ۱۲۲- رعایت اصل هفتاد و پنجم قانون اساسی شده است.

نشده است، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

ج- ماده ۱۸۵- موجب اصلاح یا تغییر برنامه مصوب نمی‌شود و نیاز به $\frac{2}{3}$ رأی نمایندگان ندارد.
 می‌شود $\frac{3}{4}$ دارد.

تعداد ... برگ اظهارنظر به ضمیمه تقدیم می‌شود.

مدیرکل تدوین قوانین

۵- لایحه تقدیمی از حیث پیشگیری از وقوع جرم با بند (۵) اصل (۱۵۶) قانون اساسی مغایرت ندارد.
 دارد.

معاونت اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم قوه قضائیه

نظر اداره کل اسناد و تنقیح قوانین

معاون محترم قوانین

احتراما در اجرای بندهای (۱) و (۳) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر این اداره کل به شرح زیر تقدیم می گردد:

۱- در اجرای بند (۱):

الف- در خصوص لایحه تقدیمی قوانین متعارض وجود ندارد وجود دارد که به شرح ضمیمه تقدیم می شود.

ب- در خصوص لایحه تقدیمی قوانین مرتبط وجود ندارد وجود دارد که به شرح ضمیمه تقدیم می شود.

۲- در اجرای بند (۳):

با عنایت به بررسیهای به عمل آمده قانونگذاری در این موضوع لازم است. لازم نیست.

تعداد چهار برگ سوابق قانونی و دلایل ضرورت قانونگذاری به ضمیمه تقدیم می شود.

مدیر کل اسناد و تنقیح قوانین

ضمیمه نظر اداره کل اسناد و تنقیح قوانین سوابق قانونی و دلایل ضرورت قانونگذاری

- سوابق قانونی

ردیف	عنوان	تاریخ تصویب	مواد	متعارض	مرتبط
۱	قانون راجع به استرداد مجرمین	۱۳۳۹/۲/۱۴			
<p>قانون راجع به استرداد مجرمین مصوب ۱۴ اردیبهشت ماه ۱۳۳۹ (کمیسیون مشترک دادگستری مجلسین) فصل اول - شرایط استرداد</p> <p>ماده ۱ - در مواردی که بین دولت ایران و دول خارجه قرارداد استرداد منعقد شده استرداد طبق شرایط مذکور در قرارداد به عمل خواهد آمد و چنانچه قراردادی منعقد نشده و یا اگر منعقد گردیده حاوی تمام نکات لازم نباشد استرداد طبق مقررات این قانون به شرط معامله متقابل به عمل خواهد آمد.</p> <p>ماده ۲ - استرداد وقتی مورد قبول دولت ایران واقع خواهد گردید که شخص مورد تقاضا به اتهام یکی از جرائم مذکور در این قانون مورد تعقیب قرار گرفته یا محکوم شده باشد.</p> <p>ماده ۳ - دولت ایران می تواند بنا بر درخواست دول خارجه افراد غیر ایرانی را که در قلمرو دولت ایران اقامت دارند در صورت وجود شرایط زیر به دولت تقاضاکننده تسلیم نماید.</p> <p>۱ - جرم ارتكابی در قلمرو دولت تقاضاکننده به وسیله اتباع آن دولت و یا اتباع دولت دیگر واقع شده باشد. ۲ - جرم ارتكابی در خارج از قلمرو دولت تقاضاکننده به وسیله اتباع آن دولت واقع شده باشد. ۳ - جرم ارتكابی در خارج از قلمرو دولت تقاضاکننده به وسیله شخصی غیر از اتباع آن دولت واقع شده باشد. مشروط بر این که جرم ارتكابی مضر به مصالح عمومی کشور تقاضاکننده باشد. ماده ۴ - درخواست رد و یا قبول استرداد با رعایت مقررات مذکور در مادین دوم و سوم این قانون فقط در مورد جرائم زیر ممکن است:</p> <p>۱ - در مورد هر عملی که طبق قوانین دولت تقاضاکننده مستلزم مجازات جنائی باشد. ۲ - در مورد هر عملی که طبق قوانین دولت تقاضاکننده مستلزم مجازات جنحه باشد مشروط بر این که حداکثر مجازات مقرر در قانون کمتر از یکسال حبس نباشد در مورد کسانی که محکومیت یافته اند استرداد در صورتی ممکن است که مدت محکومیت بیشتر از ۲ ماه حبس باشد. در تمام موارد مذکور در این ماده استرداد وقتی مورد قبول دولت ایران واقع می شود که عمل ارتكابی طبق قوانین ایران نیز مستلزم مجازاتهای جنائی و یا جنحه ای باشد.</p> <p>ماده ۵ - در مواردی که شخص مورد تقاضا مرتکب چند جرم شده هر گاه حداکثر مجازاتی که طبق قانون دولت تقاضاکننده برای مجموع جرائم ارتكابی پیش بینی شده کمتر از یک سال حبس نباشد</p>					

استرداد امکان‌پذیر خواهد بود.

ماده ۶ - هر گاه شخص مورد تقاضا قبلاً به علت ارتکاب یکی از جرائم عمومی به بیش از دو ماه حبس محکوم شده و بعداً مرتکب جنحه یا جنایتی شود استرداد امکان‌پذیر است هر چند مجازاتی که به موجب قانون برای جرم بعدی مقرر گردیده کمتر از یک سال حبس باشد و یا محکومیتی که به سبب ارتکاب جرم بعدی یافته کمتر از دو ماه حبس باشد.

ماده ۷ - شروع به ارتکاب جرم از لحاظ استرداد مشمول مقررات مذکور در این قانون خواهد بود.

ماده ۸ - در موارد زیر استرداد مورد قبول واقع نخواهد شد:

۱ - هر گاه شخص مورد تقاضا ایرانی باشد.

۲ - هر گاه جرم ارتكابی از جرائم سیاسی باشد و یا اوضاع و احوال قضیه معلوم شود که استرداد به منظورهای سیاسی به عمل آمده باشد.

در مورد اختلافات و جنگهای داخلی استرداد مورد قبول نخواهد شد مگر آن که در این صورت استرداد پس از خاتمه جنگهای داخلی قابل قبول خواهد بود.

سوء قصد به حیات افراد در هیچ مورد جرم سیاسی محسوب نخواهد بود.

۳ - هر گاه جرم ارتكابی در داخل قلمرو دولت ایران ارتكاب یافته و یا اگر در خارج از آن واقع شده مرتکب در ایران مورد تعقیب واقع و یا محکوم گردیده باشد.

۴ - هر گاه جرم ارتكابی از جرائم نظامی باشد.

۵ - هر گاه طبق قانون دولت ایران یا قانون دولت تقاضاکننده تعقیب یا مجازات مشمول مرور زمان شده و یا به جهتی از جهات قانونی شخص مورد تقاضا طبق قانون دولت تقاضاکننده قابل تعقیب یا مجازات نباشد.

ماده ۹ - هر گاه چند دولت تقاضا رد مجرمی را به علت ارتكاب عمل واحدی بنمایند شخص مورد تقاضا به دولتی تسلیم می‌شود که جرم در قلمرو آن دولت یا علیه مصالح عمومی آن کشور ارتكاب یافته است.

ماده ۱۰ - هر گاه تقاضای رد از طرف چند دولت و به سبب ارتكاب جرائم متعددی شده باشد شخص مورد تقاضا به دولتی که حق تقدم خواهد داشت تسلیم می‌شود.

تبصره - حق تقدم در ماده ۹ و ۱۰ با توجه به اهمیت جرم و محل وقوع آن و تاریخ تقاضای رد و تعهدی که دول تقاضاکننده نسبت به رد مجدد مجرم می‌نمایند معین خواهد شد.

ماده ۱۱ - هر گاه شخص مورد تقاضا در ایران مورد تعقیب قرار گرفته و یا محکوم شده باشد استرداد وقتی به عمل می‌آید که تعقیب کیفری یا اجزاء مجازات خاتمه یافته باشد مع هذا دولت ایران می‌تواند

شخص مورد تقاضا را موقتاً به دولت تقاضاکننده تسلیم نماید مشروط بر این که دولت

تقاضاکننده متعهد شود پس از خاتمه رسیدگی او را به دولت ایران تسلیم نماید.

احکام مذکور در این ماده در موردی نیز جاری است که شخص مورد تقاضا به علت امتناع از تأدیه دین توقیف شده است.

فصل دوم - ترتیب استرداد

ماده ۱۲ - تقاضا رد باید از طریق سیاسی از دولت ایران به عمل آید.

تقاضانامه مزبور باید متضمن حکم محکومیت یا قرار جلب به محاکمه یا توقیف یا دستور جلب یا هر گونه اسناد دیگری که دارای اعتبار مدارک مذکور است باشد و جریان اتهام و تاریخ وقوع جرم و کیفیات قضیه در آن قید گردد. به علاوه دولت تقاضاکننده باید رونوشت مواد مورد استناد را ضمیمه تقاضانامه استرداد نماید.

ماده ۱۳ - تقاضانامه استرداد از طریق وزارت امور خارجه به وزارت دادگستری ارسال خواهد شد در صورتی که وزارت دادگستری استرداد را منطبق با مقررات این قانون تشخیص دهد پرونده امر را به دادسرای شهرستان محلی که شخص مورد تقاضا در آن محل سکونت دارد و یا اگر شخص مورد تقاضا محل سکونت معلومی نداشته باشد به دادسرای شهرستان تهران ارجاع خواهد نمود که در جلب و بازداشت او اقدام نمایند.

ماده ۱۴ - دادستان ظرف ۲۴ ساعت از تاریخ بازداشت تحقیقات لازمه را از شخص مورد تقاضا به عمل آورده و پس از تعیین هویت او و اعلام علت بازداشت پرونده را برای رسیدگی به دادگاه جنحه ارسال می نماید.

ماده ۱۵ - دادگاه در جلسه ای خارج از نوبت موضوع را مورد رسیدگی قرار داده و پس از استماع اظهارات دادستان و مدافعات شخص مورد تقاضارای خود را مبنی بر قبول و یا عدم قبول استرداد صادر و مراتب را به وزارت دادگستری و دادستان اعلام خواهد نمود چنانچه رأی دادگاه بر رد استرداد باشد شخص بازداشت شده فوراً آزاد خواهد شد.

شخص بازداشت شده می تواند در موقع طرح پرونده در دادگاه وکیل یا مترجم برای خود انتخاب کرده و یا از دادگاه بخواهد که برای او وکیل یا مترجمی انتخاب نماید.

ماده ۱۶ - رأی دادگاه از طرف دادستان و شخص مورد تقاضا ظرف ده روز قابل پژوهش است.

ماده ۱۷ - رسیدگی پژوهشی در دادگاه استان در جلسه اداری و خارج از نوبت به عمل می آید مگر آن که دادگاه حضور دادستان و یا شخص مورد تقاضا را برای اداء توضیحات لازم بداند. رأی دادگاه استان بر تأیید و یا فسخ رأی دادگاه جنحه قطعی و غیر قابل فرجام است و پس از صدور به وزارت دادگستری اعلام خواهد شد تا طبق مفاد آن اقدام شود.

ماده ۱۸ - چنانچه رأی قطعی و مبنی بر قبول استرداد صادر شود وزارت دادگستری دستور اجراء آن را به دادستان صادر نموده و مراتب را به اطلاع وزارت امور خارجه خواهد رساند تا به دولت ایران اعلام گردد.

چنانچه ظرف یک ماه از تاریخ اعلام وزارت امور خارجه از طرف مقامات دولت تقاضاکننده اقدامی در تحویل گرفتن شخص مورد تقاضا به عمل نیاید نامبرده فوراً آزاد شده و دیگر استرداد او به جهانی که قبلاً تقاضا شده قبول نخواهد شد.

ماده ۱۹ - هر گاه شخص مورد تقاضا انصراف خود را از استفاده از مقررات این قانون اعلام نمود و رضایت دهد که به دولت تقاضاکننده تسلیم شود مراتب در پرونده امر قید و وزارت دادگستری نسبت

به استرداد اقدام مقتضی به عمل خواهد آورد.

ماده ۲۰ - در موارد فوری دادستان شهرستان می تواند بنا بر درخواست مستقیم مراجع قضایی دولت تقاضاکننده شخص مورد تقاضا را بازداشت نماید مشروط بر این که ضمن تقاضای مزبور قید شده باشد که اوراق استرداد طبق ماده ۱۲ این قانون تنظیم و ارسال خواهد گردید.

تقاضای استرداد و ارسال اوراق باید از طریق سیاسی و در همان موقعی که درخواست بازداشت می شود به عمل آید.

ماده ۲۱ - در مواردی که دادستان طبق مقررات ماده ۲۰ اقدام به بازداشت شخص مورد تقاضا می نماید باید مراتب را فوراً به وزارت دادگستری اطلاع دهد.

ماده ۲۲ - چنان چه از تاریخ بازداشت شخص مورد تقاضا ظرف مدت های مذکور در این ماده اوراق استرداد واصل نشود شخص مورد تقاضا طبق دستور دادستان آزاد خواهد شد و چنانچه بعداً اوراق استرداد واصل شود مطابق مقررات این قانون عمل خواهد شد مدت های مذکور برای ممالک همجوار ایران یک ماه و برای سایر ممالک دو ماه خواهد بود.

ماده ۲۳ - شخصی را که استرداد او مورد قبول واقع شده نمی توان به اتهام جرم دیگری که قبل از تاریخ استرداد مرتکب گردیده مورد تعقیب قرار داد یا مجازات نمود مگر با جلب رضایت دولت مستردکننده.

دولت ایران می تواند بنا بر درخواست دولت تقاضا کننده رضایت خود را نسبت به تعقیب و یا اجراء مجازات اعلام نماید هر چند جرم ارتكابی از جرائم مذکور در ماده ۴ این قانون نباشد.

ماده ۲۴ - در مواد مذکور در ماده قبل درخواست در دادگاهی که نسبت به استرداد اظهار نظر نموده به عمل خواهد آمد دادگاه پس از رسیدگی به مدارک رأی خود را مبنی بر موافقت یا عدم موافقت یادخواست اعلام می نماید رأی دادگاه در این مورد قطعی بوده و به ترتیب مذکور در این قانون به دولت درخواست کننده اعلام خواهد شد.

ماده ۲۵ - چنانچه دولتی بخواهد شخصی را که از دولت دیگر استرداد به طور ترانزیت از کشور ایران عبور دهد باید بدو از طریق سیاسی از دولت ایران تحصیل اجازه نماید.

اجازه عبور از طرف وزارت امور خارجه به شرط معامله متقابل داده خواهد شد.

ماده ۲۶ - هزینه استرداد و عبور به طور ترانزیت با دولت تقاضا کننده است.

ماده ۲۷ - وزارت دادگستری مأمور اجرای این قانون است.

قانون فوق که مشتمل بر بیست و هفت ماده و یک تبصره است در تاریخ چهاردهم اردیبهشت ماه ۱۳۳۹ به تصویب کمیسیون مشترک دادگستری مجلسین رسیده است (به موجب قانون اجازه اجراء لوایح پیشنهادی وزیر فعلی دادگستری پس از تصویب کمیسیون مشترک قوانین دادگستری مجلسین) قابل اجراء می باشد.

رییس مجلس سنا - محسن صدر رییس مجلس شورای ملی - رضا حکمت

اداره قوانین
دایره چاپ و توزیع